

Nr 393

Av herrar **Håstad** och **Netzén**, om överflyttning av konsulenterna för döva till socialstyrelsen.

I Kungl. Maj:ts statsverksproposition, åttonde huvudtiteln, angående kyrkoherdar och konsulenter för döva har skolöverstyrelsen bl. a. föreslagit, att konsulentverksamheten skall överflyttas från överstyrelsen till arbetsmarknadsstyrelsen. Skolöverstyrelsens motivering för denna förändring torde dock ej vara välgrundad. Förslaget har framlagts utan att överstyrelsen eller Kungl. Maj:t på något sätt rådgjort med de fem konsulenter, som sedan sjutton år bedrivit ifrågavarande verksamhet och som sålunda måste anses besitta ingående sakkunskap i ärendet.

När överstyrelsen i sin motivering uttalar, att säkrare garantier skulle erhållas för att de dövas anställningsmöjligheter kommer att prövas och beaktas från samma utgångspunkter och med samma inställning, som nu gör sig gällande beträffande andra lytesgrupper, om verksamheten överflyttades till arbetsmarknadsstyrelsen, torde en sådan förändring inte utan vidare kunna betraktas som en vinst för de döva. I stället är det så, att konsulenterna på grund av ingående personkänedom om sitt klientel kunnat utan tidsödande utredningar lämna arbetsgivare sakliga och tillförlitliga upplysningar om en arbetssökande döv. Genom sin självständiga ställning har de också effektivt och smidigt kunnat bevaka de dövas anställningsmöjligheter och härigenom under årens lopp avsevärt lyckats utvidga deras yrkesvalsmöjligheter. Konsulenterna har sålunda förvärvat en goodwill hos åtskilliga arbetsgivare såväl för sig själva såsom kontaktmän som för de döva såsom arbetskraft. Det samarbete mellan konsulenterna och arbetsförmedlingsorganen, som ur de dövas synpunkter är önskvärd, har, såsom arbetsmarknadsstyrelsen framhållit i sitt remissyttrande över förslaget, redan etablerats, ett samarbete som även rekommenderas i Kungl. Maj:ts kungörelse angående dövstumkonsulenter nr 346/1938 § 4 mom. g.

Konsulenternas mest omfattande verksamhet gäller emellertid inte den primärt viktiga arbetsanskaffningen utan består i socialvårdande åtgärder över huvud taget. De beräknar själva, att omkring 80 % av arbetet utgöres av socialvårdsärenden samt rådgivning och stöd i personliga angelägenheter av skilda slag. Tjänsterna inrättades i avsikt att skänka de dövstamma ett kontaktorgan för alla de situationer, där de på grund av sitt lyte ej utan stora svårigheter kan klargöra sina behov och önskningsar. När konsulentorganisationen infördes år 1938, blev skolöverstyrelsen tillsynsmyndighet. Om en överflyttning nu anses önskvärd, torde de mest vägande skälen tala

för, att denna verksamhet kommer under socialstyrelsens överinseende, enär arbetmarknadsstyrelsen ej handlägger socialvårdsärenden i egentlig mening. Inom socialstyrelsen är man också starkt intresserad av att den sociala servicen för de döva ej försämras, vilket otvivelaktigt skulle bli följden av en inflyttning av konsulentverksamheten för de döva i arbetsmarknadsstyrelsens organisation.

Med hänvisning till vad här ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen ville vidtaga sådan ändring i propositionens förslag rörande konsulenterna för döva, att ifrågavarande tjänster överflyttas till socialstyrelsen eller alternativt att ärendet återremitteras till skolöverstyrelsen för grundligare utredning.

Stockholm den 25 januari 1956

Elis Håstad

Gösta Netzn
